

[Ministeren for kulturelle anliggender.]
turministeriet fortsat være opmærksom på, om de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger er tilstrækkelige, også sammenlignet med andre museers.

Burgdorf (KF):

Jeg takker naturligvis ministeren for hans positive svar og glæder mig over, at det fremover vil være muligt at bevare dette minde fra en tid, som vi ellers ikke tænker på med glæde.

Men det med fredningen forstår jeg ikke helt. Naturligvis er jeg klar over, at bygninger, som ikke har særlig værdi, ikke kan bevares, når de ikke har nået de 100 år, men jeg mener alligevel, at et stykke kulturelt Danmark, som Frøslevlejren er, må komme ind under en anden kategori og derfor må kunne bevares på en anden måde.

Må jeg stille ministeren det spørgsmål: er der noget i vejen for, at man kunne bevilge de få skillinger, der skulle til for at etablere et sprinkleranlæg eller en tyverialarm eller noget i den retning?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen):

Det ville være fristende at sige ja på stedet, men jeg kender ikke udgifterne til et sprinkleranlæg, og før jeg kender de mere eller mindre omfattende udgifter, kan jeg ikke give noget svar på dette.

Ib Nørlund (DKP):

Som én, der også har været opbevaret i Frøslevlejren, som end ikke som museums-genstand, har jeg et spørgsmål at stille her. I forbindelse med museet kunne det måske være rimeligt at have andet end depot for civilforsvaret rundt omkring hele dette sted, og jeg vil henlede opmærksomheden på, at der er tanker om i Sønderjylland og blandt historielærere rundt om i landet og også fra Frihedsmuseets side, om det ikke kunne være en fornuftig anvendelse at bruge en af barakkerne i forbindelse med de skolebesøg, som finder sted i landsdelen, sådan at man blev indkvarteret dér i stedet for, som det ofte sker, i Sydslesvig eller sådanne steder. På den måde kunne man bidrage til både at gøre selve museet til noget mere levende og at skabe et fornuftigt udgangspunkt for netop de rejser, der går til landsdelen.

Jeg vil altså spørge ministeren, om han ikke kunne tænke sig at overveje sådanne tanker positivt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen):

Det vil jo næppe være muligt i den øjeblikkelige situation af økonomiske grunde, men der er ikke noget til hinder for, at man gemmer ideen og, når barakkerne fortsat står der, sætter ind på den måde, når der er tid og mulighed derfor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Biltzing (V) til justitsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvornår det af justitsministeriet nedsatte registerudvalg kan forventes at afgive betænkning om offentlige registre?“

(Spm. nr. 126).

Skriftlig begrundelse.

Registerudvalget blev nedsat ved justitsministeriets skrivelse af 9. september 1970.

Ifølge kommissoriet er det udvalgets opgave at overveje de problemer vedrørende privates retsbeskyttelse, som er forbundet med oprettelse og brug af offentlige og private registre, navnlig under hensyn til den tekniske udvikling på dette område.

Registerudvalget afgav i juli 1971 en delbetænkning om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer m.v., der behandler oplysninger for det offentlige, og i juni 1973 en delbetænkning om private registre.

Da den tekniske udvikling sker med rivende hast og en lovgivning særlig vedrørende edb-registreringsområdet findes særdeles påkrævet, ville det være ønskeligt, om registerudvalget kunne afslutte sit arbejde så betids, at et lovforslag kan fremsættes i begyndelsen af det kommende folketingsår.

Biltzing (V):

Der er navnlig to ting, der har fået mig til at stille dette spørgsmål. For det første har man i den senere tid i dagspressen kunnet bemærke en stigning i antallet af læserbreve og artikler, der tilkendegiver en utryghed over for registrering og anvendelse af personnummeroplysninger i den offentlige og private sektor. Det forekommer mig, at